

zarokno, bi zimanê xwe bixwînin û binivîsin!

KULÎLK

kurdiska elevernas barntidning

KOVARA ZAROKÊN KURD YÊN ŞAGIRT

sal:1985

Hejmar:18

www.arsivakurdi.org

zarok

fêkiyên

malan e

Hevalno!

Newroz nêzîk dibe,ez dixwazim cejna we pîroz bikim,hêvîdar im ku hûn kêfxweş bin û rojên xwe bi kew û şahî derbas bikin.Hêvîdar im ku ev sala nû bibe sala xebatê li dijî rejîmên xwînmij,kev-neperest,faşîst û şovenîst.

Hevalno!

Ez di destpêka nama xwe de gelek silavan li we dikim û çavêن we radimîsim.Ji bo karê we yê niştimanî û welatparêzî spasiyên xwe pêşkêşî we dikim.Birastî ev karekî pir delal e,ku hûn kovarekê bi zimanê miletê me,zimanê 25 milyon Kurdê bindest,derdixin.Ez ji we pir hêvî dikim ku hûn hejmarêن Kulîlkê bigihînin destêن min.

Ji ber ku em li vir ji alî pirtûk û kovarêن Kurdi pir hejar in.Ger hûn ci ji min bixwazin ez amade me û ger hûn bixwazin ez karim mate-rîyal jî ji we re birêkim.Ji ber,ku ez dixwazim zimanê Kurdi pêşdetir bibim û alîkariya brader û xwuşkêن Kurd di warê ziman de bikim.Ji aliyê din hin kesêن biyanî hene,ku dixwazin zimanê Kurdi hîn bibin.

Hevalno!

Li vê de(li yekîtiya Sowyet) gelek tiştêن di warê zarok û dîrokê de hene,ger xwestina we he-he ez karim ji we re bişînim.

Ez cardin silavên germ li we dikim û çavên we radimîsim. Hêvîdar im, ku kesên wek we di nav miletê me de pir bin.

Em jî li vir dixwazin dewra zimanê Kurdi vekin. Kêm kes têne. Ji ber, ku îmkanêne me û materiyalê me kêm in. Lî ev karê me berdewam e.

Bijî kesên welatparêz û niştimanperwer û kesen ku dixwazin mêtû û zimanê miletê xwe bide zanîn.

Bimre kevneperekî û kësperekî

Zor spas

Hevalê we FEYSEL XELEF (Kurdê Sûri)

Mosko 1985

Newroz! Rojeke nû,mizgîniya ronahî û dest-pêka biharê ye.Newroz,nîşana liberxwedana gelê Kurd û gelên rohilata navîn ya li dijî koledarî,sitemkarî û gerdenxwariyê ye.

21 ê Avdarê dema pîrozkirina cejna Newroz ê ye.Ji aliyê din bihara rengîn e.Di cejna Newrozê de xelq ji kîf û şahiyê mest dîbin.Jin û Mêr,keç û xort,Pîr û Kal,zar û zêç cilêن xwe yêن nû li xwe dîkin,xwe dixemîlinin û berê xwe didin çiyan û seyrangehan.
Mêr û jin hevdû hembêz dîkin,keç û xort bi awirêن dîlketinê li hev dînerin,dîlketî hevdû di vê şahiya mezin de dibînin.Zarok ji xwer bi lakan,bi gokê,bi çavgirtînkê,bi çirê dilîzin.Pîr û kal li hevdû kom dîbin,kada dem û dewranê berê û kala xortaniya xwe ji hev re dîkin.

Êdî roja serbestî,roja kîf û şahiyê ye!
Gelêن Kurdistanê vê roja fîraz (muqaddes) ,roja biserketin û liberxwedanê pîroz dîkin.
Serê çiyan bi agir û ronahiyê dixemile.Her kesek meşalek di destan de ye û pîrozkirina cejna Newrozê jî dinê re diyar dike.

Kurdistan di cejna Newrozê de weke bûka nû-hatî dixemile.Bihara rengîn çar aliyêن Kurdistanê bi xweşiya xwe dixemilîne.

Newroz sersala me ye
Adet û ola me ye
Piçûk û mezinên me
Dibêjin êdî dem e
Diçine sersala hev
Dicivin li mala hev
Kêf û govendê dîkin
Tevdîr û bendê dîkin
Ji bo ku bi ser xwe bibin
Dijmin ji ber xwe bibin
Sersala Kurdan pîroz
Ew e cejna me NEWROZ

Newroza we pîroz be!

Kadri Can

Waye cejne jîn û tazekî Newrûz hatewe
Yezdan geşîyan bî baharmanî bî datewe
Ser ber her çilê gul bî nevayekî Bilbil e
Bezmekî cem bê pêva şabe her dila

Pire Merd

x x x x x x x x x x x x
x x x x x x x x x x x x
x x x x x x x x x x
x x x x x x x
x x x x x

KÊZIKA TER Û CAN

Kêzikek ji xwe re li mîrekî digeriya.
Carekê ew rastî şivanekî hat.Şivan jê
pirsî:

-Kêzikê,kêzbatûn ê! tu li çi digerî ?
Kêzê lê vegerand:

-Ez li mîrekî digerim

-Baş e,ma tu min nastînî ?

-Belê,çima te nastînim! lê ku te bistî-
nim tiwê bi çi li min xî ?

-Wele ezê bi çoyê xwe li te xim

-Nebû şivano,nebû.....

Kêzik ji şivan qetya û bi riya xwe de
meşa.Kêzik rastî Cotkarekî hat,Cotkar jê
pirsî:

-Kêzikê,kêzbatûn ê! tu li çi digerî?

-Ez li mîrekî digerim

-Ma tu min nakî?

-Belê,te dikim,lê ku te bikim tiwê bi
çi li min xî ?

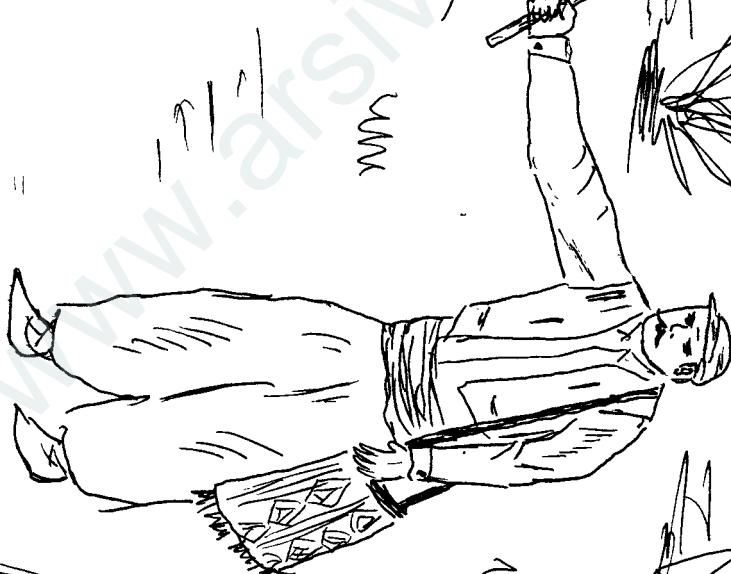
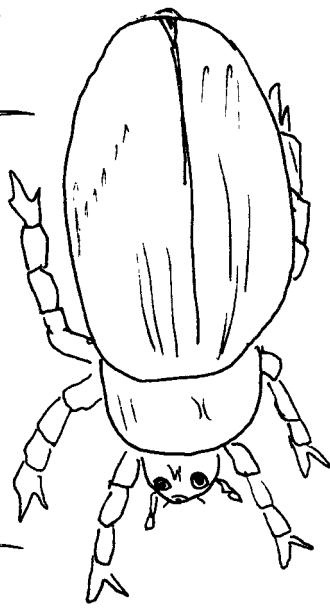
-Wele ezê bi misasa xwe li te xim

-Nebû Cotkaro,nebû.....

Kêzê berdewamî riya xwe kir û rastî
Gavanekî hat.Gavan ji Kêzê pirsî:

-Kêzikê,kêzbatûn ê! tu li van deran çi
digerî?

-Qet pirs meke Gavano!ez ji xwe re li
mîrekî digerim

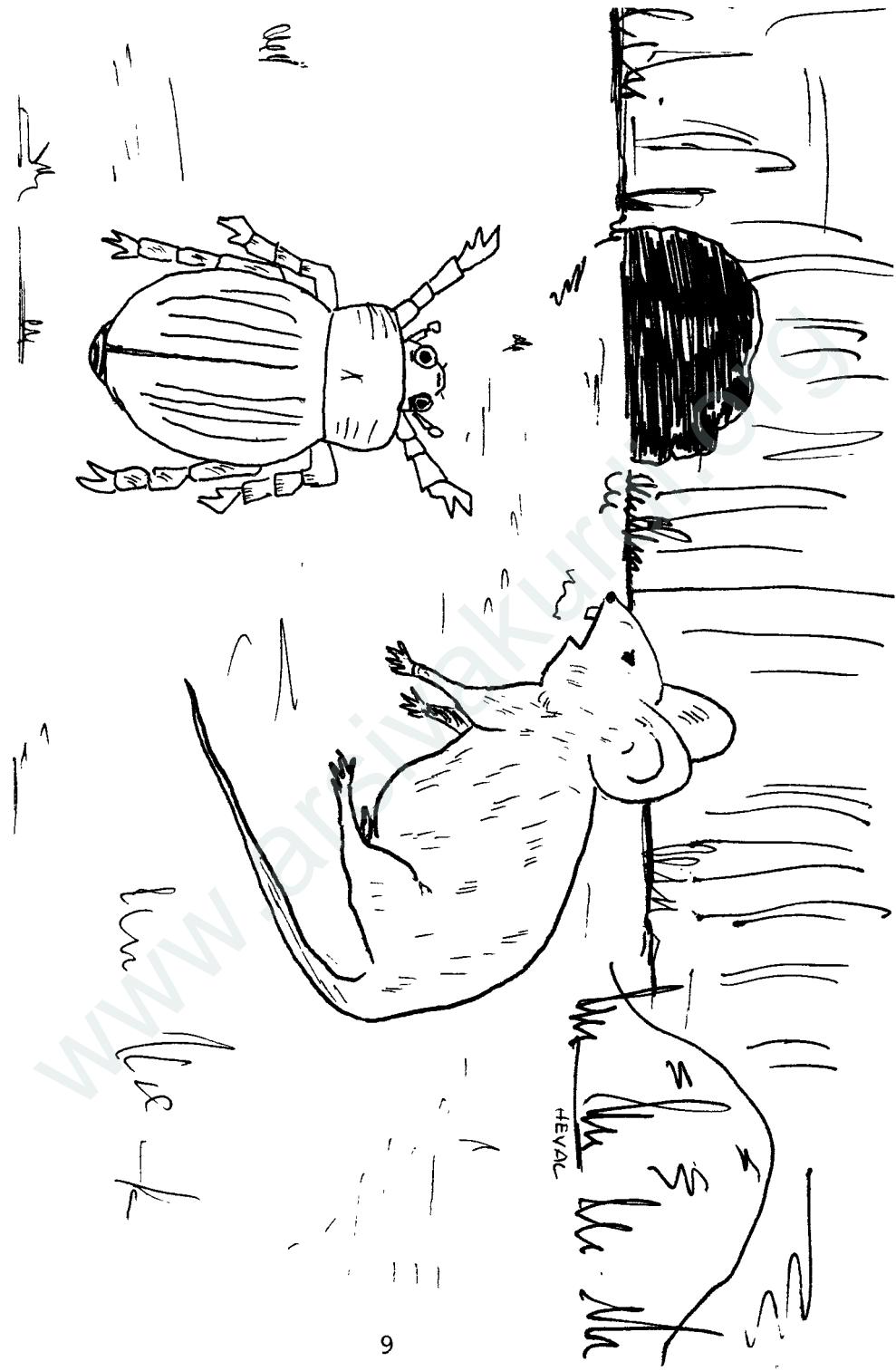

-Te go mêt ? mêt ez im! tu min nastînî?
-Te distînim,lê ku te bistînim tiwê bi
çi li min xî ?
-Ezê bi darê xwe li te xim
-Tu jî nebû Gavano...

Kêzik bi riya xwe de meşiya.Kêzê geleki
westiya bû û bêhn lê teng bûbû.Bi rê de
ew rastî Mişkekî hat.Seydayê Mişk li dora
Kêzê fitili,xwe da ber Kêzê û jê pirsî:
-Kêzê Kêzê Kêzzatûn ê,tu li van deran bi
tena serê xwe li çi digerî?
-Ma ezê li çi bigerim Mişko! Ez li mîrekî
digerim.
-Mîrê ku,tu lê digerî ez bi xwe me.Ez jî
li Xatûnekê mîna te spehî digerim.Gelo tu
min nastînî ?
-Belê,ez te distînim.Ger te bistînim tiwê
bi çi li min xî ?
-Ez mêt im,mêt! Mêt tucarî li mîya xwe
naxe.Ez jî li te naxim.Ezê dêla xwe(terya-
xwe) kil bikim û bidim ber çavêن te yêن
reşûbelek.

Kêzê Seydayê Mişk pejirand(qebûl kir)
dan dû hev û çûn mala Mişk.

Mîşk ji Kêzê re got:
-Kêza min,ji me re îro germiya dew bide
ser.Lê ku,tu germiyê bidî ser,ji bîr me-
ke,germiyê bi heskê li hev mexe,bi kevçî
li hev xe.

Kêzê lê vegeand:

-Dibe Egîdê min

Piştî Mişk ji malê derket û çû derve
Kêzê bi a xwe kir û germî bi heskê li
hev da.Ji bo ku,Kêzê baş germiyê li hev
xe,xwe bi ser beroşê de xwar kir û bi
xwarkirinê ve Kêzê ket nava germiya ke-
landî.

Piştî demekê Mişk hate malê.Li Xatûna
xwe Kêzê gerya lê ew li malê ne dît.Hemû
derê malê teyda lê ew ne dît.Mişk li ber
beroşa germiyê rawestî û germî li hev da.
Çaxa Mişk germî le hev xist dît ku,Kêza
wî ya spehî û bejinzirav ketiye nav ger-
miyê û pê re kelya ye.Bi dîtina wê qêrin
bi Mişk ket,xwe avêt der û li ber malê
xwelî(arî) li serê xwe kir.

Carekê siwarek ji dûr ve xuya kir,nêzî-
kî Mişm bû û jê pirsî:

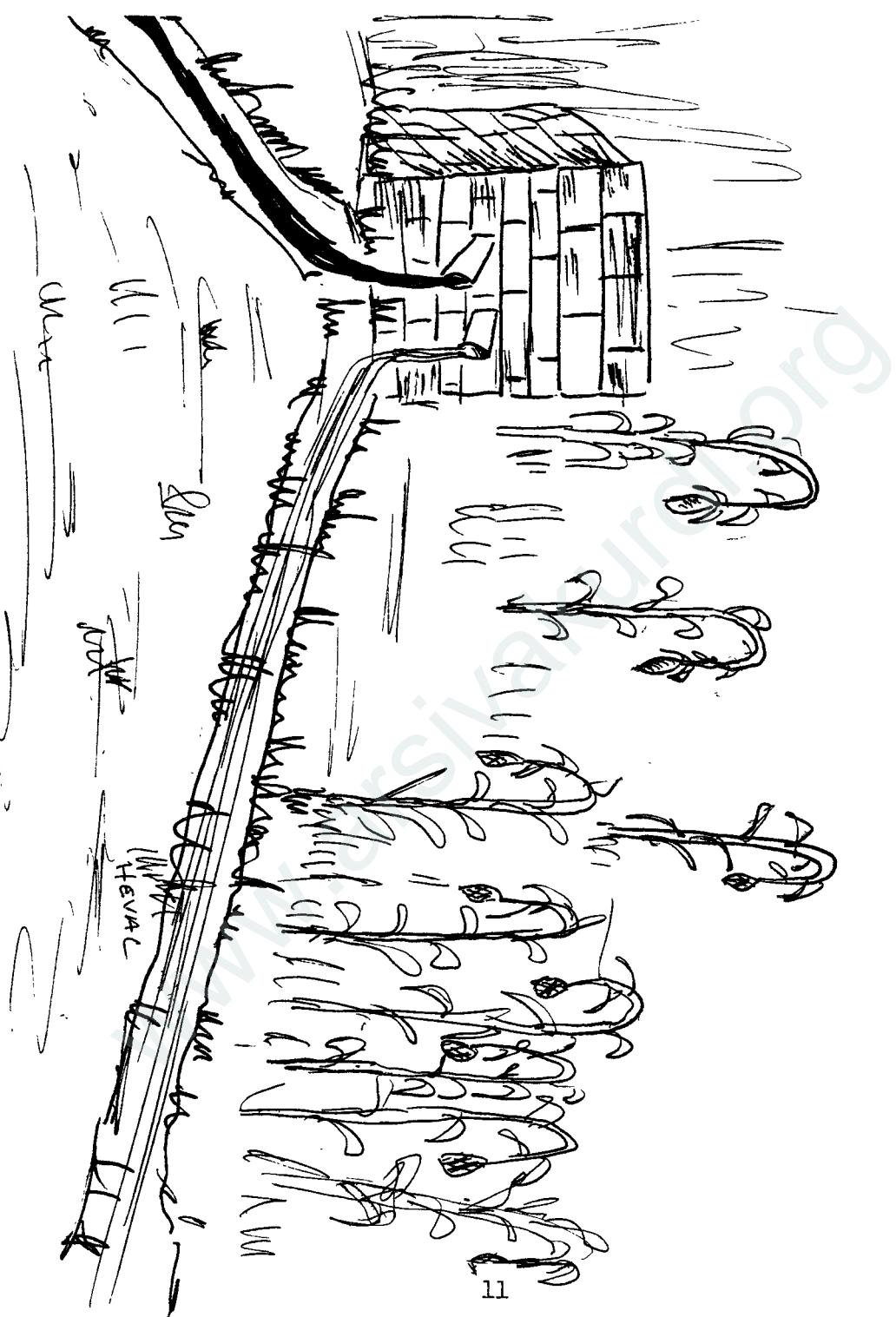
-Xêr e Mişko,xwelî li ser ?

Mişko bi kelegirî got:

-Mişko xwelî li ser,Kêza ter û can keti-
ye diza dan

Siwar ji hespa xwe peya bû û wî jî qûna
xwe belût(belbelot) kir

Di wê navberê de keça Cotkarekî ji bavê
xwe re mast û taştê ya wî dibîr.

Keçikê çav li wan kir û ji siwar pirsî:

-Siwaro! Çima qûn belût ?

-Siwarê qûn belût,Miško xwelî li ser,Kêza ter
û can ketiye diza dan

Keça cotkar mastê xwe bi carekê bi ser serê
xwe dakir û qêrîn pê ket.

Bavê keçê bi dengê keça xwe rabû pê,hat ba
keça xwe û jê pirsî:

-Çima keça serbimast ?

-Keça serbimast,siwarê qûn belût,Miško xwelî
li ser,Kêza ter û can ketiye diza dan.

Cotkar cotê xwe berda û xwe da ser misasa xwe,

Darek li kêleka wan hebû.Darê ji cotkar pirsî:

-Cotkar! Çima li ser misas ?

-Cotkarê li ser misas,keçika serbimast,siwarê
qûn belût,Miško xwelî li ser,Kêzika ter û can
ketiye diza dan

Darê jî pelên xwe bi carekê weşandin.Çûkek
hat xwe li ser darê danî û jê pirsî:

-Darê! Çima pel weşandî ?

-Dara pel weşandî,cotkarê li ser misas,keçika
serbimast,siwarê qûn belût,Miško xwelî li ser
Kêzika ter û can ketiye diza dan.

Çûkê jî xwe rûçikand(perpitand) firya û çû
xwe li nava garisan danî.Garis ji çûk pirsî:

-Xêr e çûk ê xwe rûçikandî ?

-Çûkê xwe rûçikandî,dara pel weşandî,cotkarê li ser misas,keçika serbimast,siwarê qûn belût,Mışko xweli li ser,kêzika ter û can ketiyeye diza dan

Garisan serê xwe xwar kîrin. Kaniyek du çavî li ser garisan hebû.Kaniyê ji garisan pîrsî:

-Çi bû garisên seri xwar ?

-Garisên seri xwar,çûkê xwe rûçikandî,dara pel weşandî,cotkarê li ser misas,keçika serbimast,siwarê qûn belût,Mışko xweli li ser kêzika ter û can ketiyeye diza dan.

Kanî bi ser garisan de gîrya.Hêstirê wê bûn xwîn û nem,ji çaviyek wê xwîn û ji çaviya din jî nem ranewestî(nesekinî)

KURD DIREQISE

Ha bûye her zeman	Kurd direqise
Ha li her dema	Ha bûye her zeman
Wexma li gerê	Ha li her dema
Govend digere	Wexta erd û ezman
Qûjîna zîrnê	Bi hevre naz û can
Radike qurnê	Têne govendê
Gîzma ringîn e	Bi gul û rihanê
Xemla şingîn e	Kaw dixemilînin
Û ji wî dengî	Ax bêrîvanê
Mêrgêd zeng zengî	Wexta mêrg û gelî
Çiya,banî,derî	Bi hevre bê gili
Dihejin bi hevre	Hûbê dibêjin
Ji xweş koçerî	Wexta lal,dura
Wexta toz dûman	Ji boy hev dirêjin
Radibe giran	Li nava govendê
Tev deşt û beyar	Ken dibe çem,bêr
Bi sosin û yarê	Pêl dide her der
Wexta dinê tam	Şal,qutkê reng-reng
Şerqê heta Şam	Bi hevre eşq û beng
Digire zende	Naz dimilmilin
Govend bê bend e	Ji hub û şayê
Û dengê defê	Bizanibe e'se
Ji nava kêfê	Kurd direqise
Dighije geliya	
Diçe her aliya	
Êdî napirse	SIMO Ê ŞEMO
Bizanbe eş e	

Zarokno!

Bi zimanê xwe bixwînin û binivîsin.Li malê bi dê û bavê xwe re bi Kurdî biaxivin.Ji ber ku,meriv bi zimanê xwe û bi welatê xwe têñ naskirin.

YAN

KURDISTAN

YAN

NEMAN!

Divê em zanibin ku,çaxa em bê ziman bin û welatê me bindest be,emê timî di nava mirovên cîhanê de stuxwar bin,emê xulamê xelkê û kolê ber devê derya bin.

Ji vê yekê,Zarokno!

Bixwînin,zana bin.Bizanibin ku,hûn jî miletek in.Bizanibin ku,welatê me bindest e,parçeki-rî ye.

Li her cîhî li Kurdîtiya xwe xwedî derkevin,çavêن xwe ji kesî re negrin,doza xwe bi erzanî nefroşin.

Ji bîr nekin ku,herbihustek axa welatê me bi xwîna bav û kalêñ me hatiye avdan.Ji bîr nekin ku,xwîna di rayê me de xwîna Kurdîtiya xas e,ger em vê xwîna xas ji bo welatê xwe nerjînin,dayikêñ me şîrê xwe li me helal nakin.

Divê em zanibin ku,namûs û şerefa meriv welatê meriv e!

PÊKEÑÎN

Atatirk bavê kê ye

Rojekê yekî Kurd diçe leşgeriya Tirkan
da ku,leşgeriyê bike.

Di ser re demek derbas dibe yê Kurd di
warê leşgeriyê de kone dibe û êdî tirsa wî
weke berê namîne.

Rojekê dengê pîpîkê(duduk) li nava leşger-
xanê belav dibe,leşger tev ji lez û bezê xwe
li bin guhê hev dixin û bi halekî kesanedî
li meydanê kom dibin û dikevin rêzê.

Tevde li benda hatina serlesger dimînin.
Deng ji kesî dernakeve,çitînî ji derekê nayê.
Piştî qederekê Serlesger hêdî hêdî ber bi wan
ve hat.Destêñ wî li pişt qûna wî ye û bi awi-
rên tûj li leşgeran dinere û carê çavekî xwe
ber bi jor û yê din jî ber bi jêr vedike,li bejn
û bala leşgeran dinere û diçe vî serî û seriyê
din. Ma hedê kê ye ku,karibe çavêñ xwe bikut-
kutîne ?

Serlesger hat li ber rêza leşgeran rawestî
ku,leşgerê Kurd jî di vê rêzê de ye.

Serlesger ji serî dest pê kir û pirsî:
-Kurê min! Ma Atatirk kî ye ?

Leşgerê Tirk
-Atatirk bavê min e qimandanîm!
-Eferim,eferim..

Serlesger ji yê din pirsî:

-Kurê min! Ma tu zanî bê Atatirk kî ye ?

Leşgerê Tirk

-Atatirk bavê min e qimandanimm!

-Eferim,eferim,her bijî!

Serlesger hat li ber leşgerê Kurd rawestî
û jê pirsî:

-Kurê min! Ma Atatirkê mezin kî ye ?

Yê Kurd tiliya xwe ber bi leşgerê Tirk vekir
û got:

-Atatirk bavê hevalê min e qimandanim!

Çavên serlesger wek tasan vebûn,madê wî
tîrs bû û bi dilekî şikestî ji vir veqetya

BRÎNDAR

KEÇEN KURDA

Keçen Kurda êdî rabin
Xorta rêz girt hûn jî wa bin
Rêçê bigrin ji bona welat
Rêça welat tevde şâ bin
Xwe azad kin, xwe rizgar kin
Wek miletan serfiraz bin
Bê felatî bê serbestî
Li cîhanê hûn wenda bin
Keçen Kurda êdî rabin
 êdî rabin
Tev bixwînin tev pêşkevin
Bi pêşketin hûn nakevin
Lê her li ser şopa durust
Rêç xwar nebî hûn şaş nabin
Hûn nîv gewd in ji milet in
Milet bê we bê himet in
Di rêça welat bi xurtî herin
Hûn û xortan her wek hev in
Keçen Kurda êdî rabin
 êdî -abin
Keça Kurda êdî zû rab
Ji xelkê cîhan tu ma li talî
Gelkan nebûn pêk anîne
Hinin firîn çûne banî

Milet şiyar kir welat standin
Rê û nerin dane zanîn
Êdî rabe keça Kurda
Tu jî carek bid xuyanî
Keçen Kurda êdî rabin
 êdî rabin
Ji mezna bigir bide bi çûka
Kora şiyar kin bidin pêşî
Ketî rakin li kera barkin
Weka xortan bikin hûn jî
Herin cengê bi hev girtin
Rexta deynin li şûna teşî
Bêjin "bijî" bêjin "bijî"
Ji bona welat ev xwînrêjî
Keçen Kurdan êdî rabin
 êdî rabin

DURUST

MELE Û GUNDÎ

Demekê Melakî gundekî hebû.Ewî digot gundiyan:
"Ez zanim bixwînim û binivîsînim" Rebenên gun-
diyan ji jê bawer dikirin.Nekî em tev zanin di
Kurdistanê de rola Melan mezin e û xelk heta
derekakê ji wan bawer dikan.

Rojekê yek ji gundiyan diçe mala Mele û dix-
waze ku,Mele jê re namekê binivîsîne.Gava ê gun-
dî daxwaza xwe ji Melê re dibêje,Mele lê vedige-
rîne:

-Wey li ser seran û ser çavan,fermo rûnê.

Yê gundi rûdinê,ji Melê re tiştê ku,dixwaze di-
bêje.Mele namê dinivísinê û dide ê gundi.Gava
gundi dike ku,biçe mal,berê namê dişîne û paşê
diçe mala xwe.

Piştî heyvek(mehek)di navberê derbas dibe,ro-
jekê namek ji ê gundi re tê.Ji ber ku,ê gundi
nizane bixwîne,nizane ku,ew nama jê re hatiye
nama wî ya ku,Melê nivîsandîye.

Ê gundi berêvarkî zû berê xwe dide mala Melê,
li derî dixe û dibêje:

-Seyda,Seyda! roja te xweş be!

Seyda lê vedigerîne

-Tu xweş hatî,fermo ka derdê xwe bêje!

Ê gundi namê pêşê dike û jêr dibê:

-Seyda,name ji mervê min hatiye.

Mele dibê:

-Ezê aniha ji te re bixwînim û bêjim bê çi
hatiye nivîsandin.

Gava Mele namê vedike lê ecêbmayî dimîne.Ca-
rê diqulpîne vî alî û aliyê din lê dike nake
tê nagihiji.

Mele radibe ji ê gundi re dibê:

-Flankes,bavo evan kesan ev name bi çi zimanî
nivîsandine,bi gawirî ye,bi ingilîzi ye ? ev
nivîsandin dişibe nivîsandina dewrana Eshaba
gidî! Wele bi serê te ez tê nagihijim

Rebenê gundi radihije nama xwe û diçe mal-
ka xwe.

Lê a rastîn Melê nizanî bû nivîsandina xwe
bixwîne û digot:"Evan kesan ev name bi gawirî
nivîsandine.

RENBER
Bülgaristan

NAVROJ

Almastê gazî bavê xwe kir da ku,bê fira-vînê bixwe.

Bavê wê pirsî:

-Ma iro firavîna me çi ye ?

Almastê lê vegerand:

-Qet tişt tune!

Bavê wê got:

-Madem wisa ye,hûn niha bixwin,tiştê kû, ma ji min re jî bo şîvê bihêlin.

DÎK Û KEVIRÊ GIRANBIHA

Carekê Dîkekî xweli vedida.Wî di nava xweli-yê de kevirekî giranbiha dît û got:

-Ev kevir bi kêri çi tê,ma ew kesana ne ehmeq in ku,vî kevirî biha dihesibînin ? Ezê şâ bû-ma ku,min li dewşa vî kevirî hinek ceh bidîta.
Rast e,ew libên ceh ne biha ne,lê minê zikê xwe têr bikira...

Têmûrê Xelîl Mûradov

Erivan

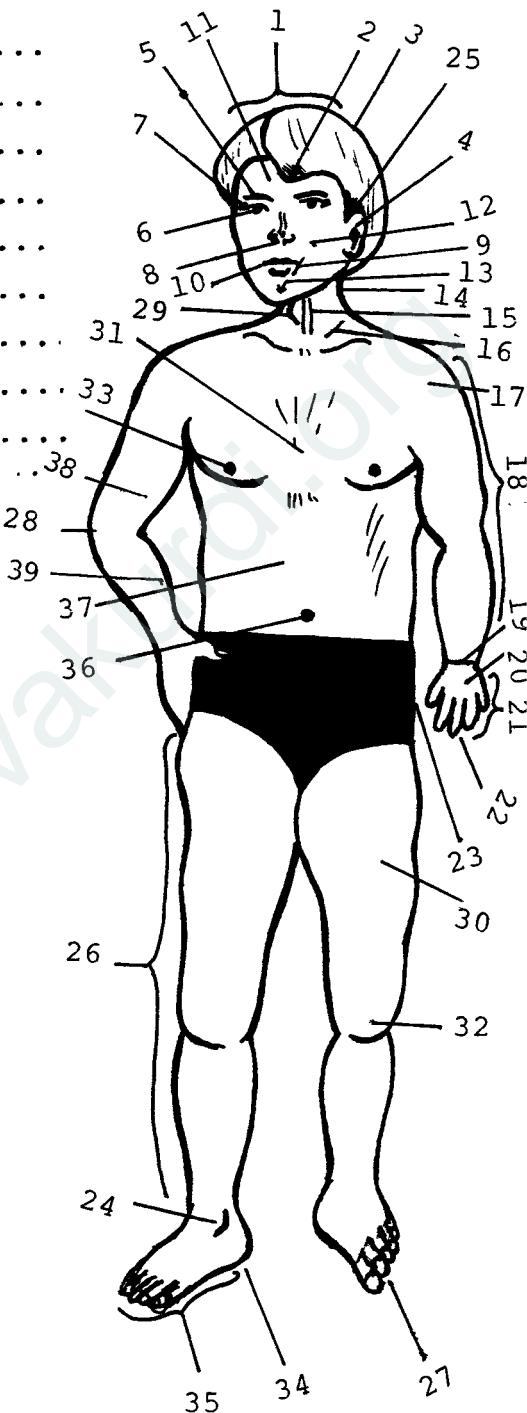
Navê van fêkî û Zerzewatan li hemberî
hejmaran binivîsin

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....
- 6.....
- 7.....
- 8.....
- 9.....
- 10.....
- 11.....
- 12.....
- 13.....
- 14.....
- 15.....
- 16.....
- 17.....
- 18.....
- 19.....
- 20.....
- 21.....
- 22.....
- 23.....
- 24.....
- 25.....
- 26.....

Gelo hûn karin hejmaran û navan li hev derxin ?

Cênîk.....	Rû.....
Çiçik.....	Dest.....
Qebd.....	Tili.....
Lêv	Pê-ling...
Mil-çeng....	Navik.....
Nava dest...	Anîşk.....
Pêşenîk.....	Pêçî.....
Serî-ser....	Pehnî.....
Kêlek,tenişt..	Zik.....
Rehn-hêt....	Bend.....
Kabok.....	
Por.....	
Guh.....	
Poz-bêvil...	
Zengelolk...	
Sîng.....	
Burh,Birû ...	
Mijank.....	
Çav.....	
Gewri.....	
Qirik.....	
Sermil.....	
Çen.....	
Piştä stu,patik	
Dev.....	
Anî.....	
Gûzek-gwîzek...	
Ling -paq	
Zend	

Bersivîn pêzanînên hejmara 17 an

- 1-Nûrî (ew dûrbîn e û li pêşıya xwe dihizire.)
 - 2-Ehmed. (ew jî kibar û bi xirûr e.)
 - 3-Eyşê. (Ew jî dixwaze zû bizewice û kula wê zewac e)
 - 4-Mihemed. (Ew jî çavbirçî ye û miriyê peran e.)
-

Pêzanîn(2)

Me gotibû xeratê gund (hoste necar) ava hewdik bi seradê biribû kaniya serê çiyê. Rast e. Xeratê gund ev kar pêk anî bû û paşê jî qîza xwe dabû xeratê gund.

Lê çawa ?

Me gotibû qewlê xerat ji serê payizê heta meha Avdarê ye. Di navbera payizê û biharê de zivistan heye. Xerat jî li benda zivistanê ma. Çaxa bû zivistan dinya cemidî û her cîhî qeşa (cemed) girt. Ava di hewdik de jî tev bû qeşa xerat ew tertiyên qeşa yê kirin seradê û bir kir bîra serê çiyê. Û bi wî awayî qîza paşê ji xwe re anî û giha meqsed û miradê xwe.

Bərsiva xəçepirsa hejmara 17 an

	1	2	3	4	5	6	7
1	G	U	L	A	Z	E	R
2	U		E		E	R	A
3	L	E	Z	Ü	B	E	Z
4	B		G	N	E	H	A
5	I		İ		Ş		N
6	H	İ	N			Ê	
7	A	R		M	Ü	R	İ
8	R	O	J	İ	N		S

Têdayî rûpel

Zarok fêkiyên malan e	1
Nama xwendevanekeî	2
Newroz	4
Kêzika ter û can	6
Kurd direqise	14
Zarokno	15
Pêkenîn	16
Keçêne Kurda	18
Mele û gundi	20
Navroj-Dîk û kevir	23
Navê fêkiyan	24
Navê lebatan	25
Bersiv	26
Bersiv	27

UTGIVARE

KURDISTANS ARBETAR-KULTUR FÖRENING

WEŞANA KOÇ - KAK

KOMELA ÇANDA KARKERÊN KURDISTANÊ

ADRESS - NAVNIŞAN

BOX 7031

163 07 SPÅNGA - STOCKHOLM

SWEDEN

POSTGIRONR. 98 66 50-0

PRIS : 10:- skr
BIHA